

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118211686
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:3118211686.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou v spore žalobkyne: B. M., G.. XX.XX.XXXX, K. E. - U., Ž. XXX/XX, proti žalovanému: Poľno SME, s.r.o., so sídlom Palárikovo, Remeselnícka 2, IČO: 34 144 714, právne zastúpený JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o. so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 657 861, v mene ktorej koná JUDr. Jozef Mészáros, advokát a konateľ, o zaplatenie 59.100 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 59.100,- eur s úrokom z omeškania 15 % zo sumy 59.100,- eur od 01.11.2017 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 7.791,12 eur z a m i e t a.

III. Žalovanému súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, voči žalobkyňi.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.08.2019 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 59.100 eur s úrokmi z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 59.100 od 01.11.2017 do zaplatenia, titulom úhrady za užívanie nehnuteľností, ktoré užíval žalovaný v roku 2017, a ktoré sú vedené na Okresnom úrade Nové Zámky, odbore katastrálnom na LV č. 4122, v kat. území Veľký Kýr a to parc. č. 4418/25 - orná pôda, parc. č. 4425/2 - trvalé trávnaté porasty, parc. č. 4422/26 - orná pôda, parc. č. 4430/2 - druh pozemku je v riešení - spolu o výmere 20 ha, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne, podľa predloženého LV a do uvedenej výmery 20 ha pôdy uviedla, že patria ešte aj ďalšie parcely a to: parc. č. 4418/24, 4422/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4426/1, 4426/2, 4430/1.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 12.07.2019 a poukázal na to, že žalobkyňa sa domáha peňažného plnenia za nehnuteľnosti vedené na LV č. 4122 v kat. území Veľký Kýr, v užívaní žalovaného, z ktorých časť vlastníctva parciel - t. j. parc. č. 4418/25, 4425/2, 4422/26 a 4430/2 o výmere 10 ha bola predmetom súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001. Za časť parciel, ktorých vlastníctvo nebolo spochybnené - t. j. parc. č. 4418/24, 4422/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4426/1, 4426/2, 4430/1, spolu vo výmere 10 ha žalovaný vyplatil žalobkyňi nájomné za rok 2017 vo výške 900 eur na základe Návrhu zmluvy č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012, ktorú žalobkyňa neakceptovala. Žalovaný v tomto vyjadrení uviedol, že žiada aby Okresný súd Trenčín podľa ust. § 105 odsek 1, 2 v tom čase platnom O. S. P. postúpil vec Okresnému súdu Nové Zámky, ako súdu miestne príslušnému.

Pôvodne žalobkyňa podala žalobu na Okresnom súde Trenčín dňa 31.12.2018, ktorý súd postúpil vec Okresnému súdu Nové Zámky dňa 26.07.2018, o čom upovedomil obidve strany sporu.

3. Vec vedená na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001 bola právoplatne skončená rozsudkom tunajšieho súdu pod sp. zn. 16C/77/2001-956 zo dňa 20.10.2016, keď súd žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom žalovanou v tom konaní bola B. M., G.. XX.XX.XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2019, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. V tomto konaní žalobcovia O. M., K. O., B. M.T., K. O., M. V., K. O., P. V., K. V. G. G. sa domáhali voči žalovanej určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v kat. území Milanovce parc. č. 4418/25, 4425/2, 4422/26, 4426/2 a 4430/2 o celkovej výmere 100 000 m². Týmto právoplatným rozsudkom sa stala žalobkyňa B. M.Č. G.. XX.XX.XXXX výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, vyššie uvedených, ktoré boli dovtedy spornými nehnuteľnosťami.

4. Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 09.10.2019 pod sp. zn. 9C/49/2019-70 konanie prerušil, a zdôvodnil toto prerušenie tým, že vo veci 16C/77/2001 bolo právoplatne rozhodnuté tunajším súdom na základe rozsudku zo dňa 20.10.2016 pod sp. zn. 16C/77/2001-956 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co/310/2017-1961 dňa 27.02.2019 tak, že súd žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej voči žalobcom v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2019, a v tomto konaní žalobkyňa bola stranou sporu žalovanej. Súd prvej inštancie toto konanie prerušil, lebo z úradnej moci zistil, že vo veci 16C/77/2001 bolo podané zo strany žalobcov dovolanie dňa 20.06.2019 proti rozsudku Krajského súdu v Nitre 5Co/310/2017-1961 dňa 27.02.2019, ktoré dovolanie opätovne bude riešiť otázku vlastníckeho práva strán sporu v konaní 16C/77/2001, preto súd považoval za podstatné a dôležité prerušiť toto konanie a vyčkať ako o dovolaní rozhodne Najvyšší súd SR, či vlastnícke právo žalobkyne zostane zachované, alebo bude zmenené. Uznesenie súdu prvej inštancie nenadobudlo právoplatnosť, lebo v zákonnej lehote podala voči nemu odvolanie žalobkyňa dňa 28.01.2020 a Krajský súd v Nitre zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie uznesením zo dňa 30.04.2020 pod sp. zn. 8Co/46/2020 s odôvodnením, že sa stotožnil s názorom žalobkyne v tom smere, že dospel k záveru, že v danej veci nie je daný dôvod na prerušenie konania, pokiaľ súd prvej inštancie argumentuje len podaným dovolaním. Uviedol, že argumentácia Ústavného súdu sa vzťahovala na právnu úpravu za účinnosti Zákona č. 99/1963 Zb. O.S.P. a odvolací súd preto bol toho názoru, že túto právnu úpravu je možné analogicky uplatniť aj za účinnosti Civilného sporového poriadku, teda že dovolacie konanie nie je zákonnou prekážkou postupu konania taxatívne vymedzenou v § 162 odsek 1 C.S.P., a preto všeobecný súd nemôže nekonať a nerozhodovať vo veci len z dôvodu, že v súvisiacom spore je začaté dovolacie konanie, a to ani na základe ust. § 164 C.S.P. Toto uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2020.

5. Žalobkyňa po otvorení pojednávania uviedla, že v tomto konaní si neuplatňuje pôvodne nárokovanú žalovanú sumu 59.100 eur, a že si neuplatňuje zaplatenie sumy 504,25 eur, ktorú sumu jej žalovaný vyplatil za užívanie sporných poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017. Uviedla, že suma 504,25 eur bola zahrnutá do sumy 59.100 eur, na ktorej sume vôbec nezotráva a berie ju späť vrátane úrokov z omeškania vo výške 15 % zo sumy 59.100 od 01.11.2017 do zaplatenia. Preto súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie istiny 59.100 eur s úrokom z omeškania 15 % zo sumy 59.100 eur od 01.11.2017 do zaplatenia zastavil podľa ust. § 145 odsek 2 C.S.P.

5.1 Žalobkyňa po čiastočnom späťvzati žaloby na pojednávaní viackrát menila nárok, ktorý si uplatňovala titulom užívania poľnohospodárskych nehnuteľností žalovaným za rok 2017 až napokon uviedla po prednese právneho zástupcu žalovaného, že si uplatňuje v tomto konaní sumu, ktorú má súd vypočítať z hodnoty, ktorú určil znalec na základe žalobkyňou predloženého Znaleckého posudku č. 03/2020 z októbra 2020 v celkovej výške 459 769 eur za 12 parciel, ktoré má žalobkyňa vo výlučnom vlastníctve podľa LV č. 4122 kat. územia Veľký Kýr. Z tejto sumy si žalobkyňa uplatnila 2 %, čo predstavovalo sumu 9195,37 eur (459 769 x 2%) a od tejto sumy žiadala, aby súd odpočítal sumu 1404,25 eur (9195,37 - 1404,25 = 7791,12), čo jej už žalovaný za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017 zaplatil. Žalobkyňa sa teda domáhala s konečnou platnosťou v tomto konaní zaplatenia 7791,12 eur.

5.2 Súd prvej inštancie podľa ust. § 140 a § 142 C.S.P. pripustil zmenu petitu žaloby uznesením na pojednávaní konanom dňa 05.05.2021, podľa ktorej žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 7791,12 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a o tejto sume resp. nároku konal vo veci samej. Strany sporu boli prítomné na pojednávaní, preto nebolo potrebné vypracovať písomné uznesenie o pripustenej zmene petitu žaloby.

6. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu elektronickým podaním doručeným súdu dňa 30.04.2021 sa podrobne vyjadril k žalobe, kde uviedol, že nepopiera, že predmetné pozemky počas roka 2017 užíval, poprel však výšku žalobou uplatneného nároku, ktorý podľa jeho názoru v žiadnom prípade nezodpovedá skutočnosti, ani výške nájomného, na ktoré žalobkyni vznikol nárok v zmysle vzájomných zmluvných vzťahov a navyše uviedol, že nájomné žalobkyni za užívanie týchto pozemkov (sporných a nesporných pozemkov vo výmere 20 ha) za rok 2017 zaplatil.

6.1. Namietal, že z obsahu podaní žalobkyne vôbec nie je zrejmé, ako dospela k výške svojho žalobou uplatneného nároku vo výške 59.100 eur s príslušenstvom. Poukázal na to, že uplatňovaná výška nevyplýva a nie je zdôvodnená v žiadnom podaní žalobkyne a nevyplýva zo žiadneho dôkazu predloženého žalobkyňou.

Žalovaný považoval za jedinú platnú a účinnú zmluvu, ktorú strany sporu medzi sebou uzatvorili Zmluvu č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola uzatvorená na obdobie 5 rokov, a to od 01.01.2002 do 31.12.2006. Táto zmluva sa pritom z dôvodu, že žalobkyňa odmietla uzatvoriť so žalovaným novú nájomnú zmluvu na tzv. nesporné pozemky na obdobie od 01.01.2006 a súčasne žalovaného nevyzvala na vrátenie a prevzatie prenajatých pozemkov po skončení nájmu ex lege vzťahovala aj na ďalšie päťročné obdobia: od 01.01.2007 do 31.12.2011, od 01.01.2012 do 31.12.2016, od 01.01.2017 do 31.12.2021, vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu 497,91 eur za 10 ha. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal uhrádzať žalobkyni nájomné vo výške 49,791 eur (1500 Sk), 1 ha/rok, pričom predmetom tejto zmluvy bol nájom iných poľnohospodárskych pozemkov a to tzv. nesporných pozemkov. Na základe tejto zmluvy žalovaný uviedol, že riadne uhradil za nájom nesporných pozemkov (parc. č. 4418/24, 4422/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4426/1 a 4430/1 nachádzajúce sa v kat. území Veľký Kýr), žalobkyni dohodnuté nájomné vo výške 497,91 eur (15 000Sk) ročne. Za užívanie nesporných pozemkov v roku 2017 žalovaný žalobkyni zaplatil nájomné dňa 13.12.2017 riadne a včas a uviedol, že vo vyššej výške ako mal podľa zmluvy, lebo jej zaplatil sumu 900 eur, hoci podľa platnej nájomnej zmluvy jej mal zaplatiť iba nájomné vo výške 497,91 eur, preto žalovaný v tomto vyjadrení sa jednoznačne vyjadril, že titulom úhrady za užívanie tzv. nesporných pozemkov v roku 2017 nie je žalobkyni dlžný v súčasnosti nič.

6.2 Žalovaný uviedol, že za užívanie tzv. sporných pozemkov nemal so žalobkyňou uzatvorenú nájomnú zmluvu a to z dôvodu spornosti jej vlastníckeho práva k týmto pozemkom, ktoré boli predmetom súdneho konania na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001, a ktoré konanie bolo právoplatne skončené až 26.04.2019, a to v prospech žalobkyne, pričom žalovanému bola kópia právoplatného rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti doručená až dňa 29.05.2019 a to ako príloha, spoločne s uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28.05.2019 sp. zn. 13C/163/2007 - 135. Preto žalovaný dňa 26.08.2019 urovnal všetky svoje záväzky voči žalobkyni za užívanie sporných pozemkov v rokoch 2002 až 2018 a to vrátane dlžnej finančnej náhrady za užívanie sporných pozemkov v roku 2017. Dňa 26.08.2019 žalovaný uhradil žalobkyni za sporné pozemky sumu vo výške 504,25 eur, ktorá pozostávala zo sumy 497,91 eur ako odplaty za užívanie sporných pozemkov v roku 2017 a zo sumy 6,34 eur, ktorá tvorila úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 497,91 eur od 29.05.2019 do 30.08.2019.

6.3 Žalovaný okrem iného poprel nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 59.100 eur s príslušenstvom a to okrem iného aj z dôvodu, že zaplatil žalobkyni za užívanie nesporných pozemkov v roku 2017 sumu 402,09 eur bez právneho dôvodu. Túto skutočnosť odôvodnil tým, že právny stav bol v tom čase taký, že Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 sa z dôvodu, že žalobkyňa odmietla uzatvoriť so žalovaným novú nájomnú zmluvu na tzv. nesporné pozemky na obdobie od 01.01.2012 a súčasne žalovaného nevyzvala na vrátenie a prevzatie prenajatých pozemkov po skončení nájmu ex lege sa vzťahovala aj na ďalšie 5 ročné obdobia (od 01.01.2012 do 31.12.2016), vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu t. j. 497,91 eur za 10 ha prenajatej poľnohospodárskej pôdy. Rozdiel zaplatenej sumy 900 eur a dohodnutého nájomného vo výške 497,91 eur je suma 402,09 eur, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalobkyne. Okrem toho žalovaný namietal skutočnosť, že žalobkyňa nemá nárok na príslušenstvo v uplatnenej výške k sporným pozemkom, resp. za celé žalované obdobie, žalovaný tvrdil, že žalobkyňa má podľa jeho názoru nárok na úroky z omeškania len v časti zodpovedajúcej obdobiu odo dňa nasledujúceho po doručení právoplatného rozhodnutia to znamená odo dňa 29.05.2019 do 26.08.2019, kedy bola istina vo výške 497,91 eur žalovaným žalobkyni uhradená.

7. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovaného, výpoveďou žalobkyne a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi, a to: žalobou, Zmluvou č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012, kópiou z mapy určeného operátu, identifikáciou parciel, výpisom z katastra nehnuteľností LV č. 4122 kat. územia Veľký Kýr zo dňa 29.12.2016, vyjadrením žalovaného ohľadom postúpenia veci z OS Trenčín na OS Nové Zámky zo dňa 28.02.2018, upovedomením o postúpení veci miestne príslušnému súdu, žiadosťou o informáciu a identifikáciu parciel, ktoré adresovala žalobkyňa Okresnému úradu NZ

Katastrálnemu odboru, LV č. 4122 zo dňa 23.07.2019, potvrdením o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách pozemkov, dovolaním proti rozsudku KS Nitra zo dňa 27.02.2017 5Co/310/2017-12, odpoveďou žalovaného na výzvu súdu 20.09.2019, listom PZ žalovaného žalobkyni zo dňa 21.08.2019, uznesením o prerušení konania sp. zn. 9C/49/2019-70, oznámením žalovaného z 02.12.2016, zaslaním návrhu zmluvy zo dňa 19.09.2019 žalobkyni, súpisom prenajatých nehnuteľností, odvolaním proti uzneseniu, vyjadrením žalovaného k odvolaniu, Notárskou zápisnicou N 148/99, uznesením KS Nitra sp. zn. 8Co/46/2020-137 zo dňa 30.04.2020, návrhmi žalobkyne o vykonanie dôkazov, rozsiahlym vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 30.04.2021, Zmluvou o nájme poľnohospodársky pozemkov č. 2195/06 zo dňa 19.12.2006, rozsudkami tunajšieho súdu 10C/55/2012-28.04.2015, 18C/26/2019-436 zo dňa 16.06.2020, 12C/37/2011-112 zo dňa 22.11.2011, 17C/5/2013-266 zo dňa 13.05.2014, históriou transakcií z účtu žalovaného o zaplatení sumy 900 eur, dňa 13.12.2017, právoplatným rozsudkom OS NZ sp. zn. 16C/77/2001 zo dňa 20.10.2016, výpisom z LV č. 2891 kat. územia Veľký Kýr zo dňa 28.11.1999 a 24.10.2002, listom právneho zástupcu žalovaného zo dňa 21.08.2019 žalobkyni, výpisom z účtu žalovaného ohľadom vykonaných platieb týkajúcich sa nájmu poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve žalovanej za obdobie rokov 2002 až 2018, žiadosťou žalovaného adresovanej žalobkyni z 23.04.2007, oznámením žalovaného žalobkyni zo dňa 02.12.2016 a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Žalobkyňa v úvode svojho výsluchu uviedla, že si neuplatňuje v tomto konaní zaplatenie sumy 59.100 eur s prislúšenstvom a ani zaplatenie sumy 504,25 eur, ktorú sumu jej vyplatil žalovaný za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017 s tým, že suma 504,25 eur bola pôvodne zahrnutá do sumy 59.100 eur, na ktorých sumách vôbec nezotrváva a berie ich späť v celom rozsahu. Neskôr uviedla, že si v tomto konaní uplatňuje zaplatenie sumy 2500 eur, lebo vychádzala zo znaleckého posudku, ktorý si dala vypracovať v novembri 2020 Ing. Danielom Gajdošom, a podľa tohto znaleckého posudku znalec vyčíslil všeobecnú hodnotu všetkých jej nehnuteľností vo výmere 20 ha, a preto si uplatnila 2 % z tejto všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, a tak sa dopracovala k sume 2500 eur. Zároveň uviedla, že si neuplatňuje v tomto konaní žiadne úroky z omeškania ani zo sumy 2500 eur. Uznala, že so žalovaným mala platne uzatvorenú iba zmluvu o nájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 19.02.2004.

Následne v priebehu pojednávania žalobkyňa našla Znalecký posudok č. 03/2020 znalca Ing. Daniela Gajdoša, ktorý ohodnotil nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne vedené na LV č. 4122 kat. územia Veľký Kýr celkovou hodnotou 459 768,64 eur zaokrúhlene 459 769 (hodnota parciel č. 4418/24, 4418/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4425/2, 4426/1, 4426/2, 4430/1, 4430/2 je 447 323,27 eur s tým, že pozemky tvoria celkovú výmeru 168 604 m² a hodnota parciel č. 4422/25, 4422/26 je 12 445,37 eur). Uviedla, že si uplatňuje v tomto konaní všeobecnú hodnotu nehnuteľností z parc. č. 4418/25 v hodnote 129 792,31 eur, z parc. č. 4422/26 v hodnote 663,57 eur, z parc. č. 4425/2 v hodnote 586,34 eur, z parc. č. 4426/2 v hodnote 126 234,50 eur, z parc. č. 4430/2 v hodnote 4255,57 eur. Neskôr upravila sumu o ktorú sa v tomto konaní domáha tak, že celkovú sumu nehnuteľností z ktorej je potrebné vychádzať podľa znaleckého posudku predstavuje suma 261 532, 29 eur, z toho 2 % je 5230,65 eur, a preto sa žalobkyňa v tomto konaní domáhala zaplatenia sumy, ako rozdielu 5630,60 - 504,25 eur, čo jej zaplatil žalovaný a teda sa domáha zaplatenia sumy 4726,40 eur.

Napokon po prednese právneho zástupcu žalovaného uviedla, že si uplatňuje 2 % z hodnoty všetkých svojich nehnuteľností v počte 12 parciel, ktoré má vo výlučnom vlastníctve podľa LV č. 4122 kat. územia Veľký Kýr, ktoré boli ohodnotené v Znaleckom posudku č. 03/2020 v celkovej hodnote 459767 eur z čoho 2 % predstavujú sumu 9195,37 eur a od tejto sumy žiadala odrátať žalovaným vyplatenú sumu 1404,25 eur, čo predstavovalo sumu 7791,12 eur, z ktorej sumy si neuplatňovala žiadne úroky z omeškania.

9. Právny zástupca žalovaného uviedol, aj žalobkyňou upravený nárok považuje za nedôvodný a nepreukázaný, lebo poukázal na skutočnosť, že predmetom tohto konania je nájomné za užívanie nehnuteľností, nie ich všeobecná hodnota, lebo znalecký posudok, na ktorý odkazuje žalobkyňa, a z ktorého vychádza pri určení výšky nájomného za užívanie pôdy bol vypracovaný v roku 2020 a žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila nájomné za rok 2017. Poukázal na to, že bez ohľadu na uvedené, zo žiadnej dohody strán, rovnako ani zo zákona nevyplýva, že by vlastníčkovi poľnohospodárskych pozemkov patrila pri absencii zmluvy odplata vo výške 2 % z hodnoty nehnuteľnosti, ako sa toho domáha žalobkyňa. Právny zástupca zastával názor, že žalovaný žalobkyni zaplatil všetku dlžnú odplatu a to vo výške 497,91 eur, ktorá suma zodpovedá výške nájmu za pozemky v rovnakej výmere a v rovnakej bonite a vyplýva z jedinej medzi stranami sporu platnej a účinnnej Zmluvy o nájme č. 2195/02 z 19.02.2004, za sporné pozemky žalovaný zaplatil žalobkyni 504,25 eur, ktorá suma pozostáva z odplaty za užívanie vo výške 497,91 eur a zo sumy 6,34 eur, ako úroku z omeškania s tým, že za nesporné pozemky žalovaný zaplatil žalobkyni dňa 13.12.2017 sumu 900 eur, napriek skutočnosti, že podľa platnej zmluvy patrilo za tieto

nesporné pozemky žalobkyni nájomné len vo výške 497,91 eur, preto uviedol, že žalovaný spolu zaplatil žalobkyni na nájomnom za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017 sumu 1404,25 eur. Okrem toho poukázal na podrobné písomný vyjadrenie k žalobe zo dňa 30.04.2021 a na všetky listinné dôkazy, ktoré k tomuto vyjadreniu priložil.

Aj po pripustení zmeny žalobného petítu mal za to, že nárok žalobkyne nie je dôvodný, navrhol žalobu vo zvyšku zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

10. Vykonaným dokazovaním, a to najmä listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu súd zistil, že Zmluvu č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 podpísali obe strany sporu a táto zmluva riešila prenájom poľnohospodárskych pozemkov, ktoré sa nachádzajú v kat. území Veľký Kýr o celkovej výmere 10 ha, ktorej výlučnou vlastníčkou bola žalobkyňa, ktorá v zmluve bola prenajímateľkou a žalovaný bol nájomcom a jednalo sa o poľnohospodárske pozemky, zapísané na LV č. 2891 o výmere 10 ha a nájom bol dohodnutý na dobu určitú a to na 5 rokov od 01.01.2002 do 31.12.2006 s tým, že výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bolo dojednané sumou 1500 Sk (49,79 eur), pri celkovej výmere 10 ha, ročné nájomné predstavovalo 15 000 Sk (497,91 eur).

- Zmluva č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012 zo strany žalobkyne nebola podpísaná a ani akceptovaná, pričom sa jednalo o nájom poľnohospodárskych pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území Veľký Kýr o celkovej výmere 10 ha. Zmluva mala byť uzatvorená na dobu určitú, a to na dobu 10 rokov, s účinnosťou od 01.01.2012 do 31.12.2021 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy 90 eur, pri celkovej výmere pôdy 900 eur - ročné nájomné. Jednalo sa o poľnohospodárske pozemky evidované na LV č. 2891 kat. územia Veľký Kýr, ako parc. č. 4418/24, 4422/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4426/1, 4430/1.

- Z výpisu z LV č. 4122 kat. územia Veľký Kýr k dátumu vyhotovenia 29.12.2016 súd zistil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností parc. registra „E“ evidované na mape určeného operátu, a to parc. č. 4418/24, 4418/25, 4422/25, 4422/26, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4425/2, 4426/1, 4426/2, 4430/1, 4430/2 a takýto istý stav bol evidovaný aj k dátumu 23.07.2019 (č. l. 49 - 50 spisu).

- Z identifikácie parciel zo dňa 05.01.2017 Okresného úradu Nové Zámky, katastrálneho odboru súd zistil, že všetky nehnuteľnosti, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne užíval v roku 2017 nájomca - žalovaný.

- Z kópie mapy určeného operátu zo dňa 29.12.2016 súd zistil, akým spôsobom sú zakreslené parcely podľa LV č. 4122, kat. územia Veľký Kýr priamo v teréne, a s ktorými parcelami susedia.

- Zo žiadosti o informáciu a vyhotovenie identifikácie parciel zo dňa 05.01.2017 Okresného úradu Nové Zámky, katastrálneho odboru súd zistil, že katastrálny úrad uviedol žalobkyni, že druhy pozemkov v údajoch parciel registra „C“ katastra nehnuteľností sú záväznými údajmi katastra a vyjadrujú účel využívania pozemkov. Naproti tomu záväznými údajmi katastra nie sú druhy pozemkov údajoch parciel registra „E“ - KN. V katastrálnych územiach, kde sa vykonala obnova evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim, na výpise z LV sa v údajoch parciel registra „E“ - KN uvádza záväzný druh pozemku podľa údajov parciel registra „C“ - KN. Žalobkyňou uvedené parcely registra „E“ - KN č. 4430/1 a 4430/2 kat. územia Veľký Kýr sú evidované ako zastavané plochy a nádvoría, ktoré sú v súčasnosti začlenené do parcely registra „C“ - KN č. 4418/1 - orná pôda vo výmere 731 853 m².

- Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/77/2001 - 956 zo dňa 20.10.2016 súd zistil, že v tomto konaní žalobkyňa bola na strane žalovanej a žalobcovia sa domáhali voči nej o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedeným v kat. území Milanovce ako parc. č. 4418/25, 4425/2, 4422/26, 4426/2, 4430/2 o celkovej výmere 100 000 m² ku dňu smrti, že patrili do vlastníctva právneho predchodcu žalobcov O. M., ktorý zomrel 23.02.1999. Okresný súd Nové Zámky žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, ktorý potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019.

- Z oznámenia žalovaného zo dňa 02.12.2016 súd zistil, že oznámil žalobkyni k jej žiadosti zo dňa 29.11.2016, že nájomné za užívanie pôdy za rok 2016 jej vyplatí za parcely uvedené v Zmluve o nájme č. 2195/12 na jej číslo účtu do 31.12.2016, nájomné za rok 2015 jej oznámil, že jej bolo vyplatené na účet dňa 10.12.2015. Tiež jej uviedol, že o úhrade nájomného za parcely, ktoré sú predmetom súdneho sporu 16C/77/2001 môže žalovaný rokovať so žalobkyňou až po vyznačení právoplatnosti rozsudku v tejto veci a s vyčíslením všetkých dlhov tak, ako žalovaný žiadal žalobkyňu v listoch z 15. a 23.11.2016.

- Z výpisu z účtu žalovaného, ktorý má zriadený v UniCredit Bank, a.s. zo dňa 13.12.2017 súd zistil, že žalovaný uhradil žalobkyni sumu 900 eur pod názvom „M. - nájomná pôda“.

- Z podania, ktoré bolo doložené do spisu tunajšieho súdu 16C/77/2001 súd zistil, že žalobcovia v tej veci podali dovolanie dňa 20.06.2019 voči rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019. Navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Krajského súdu v Nitre

zmenil tak, že návrhu žalobcov vyhovie, a že žalobcovia sa stanú vlastníkami nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu vo veci 16C/77/2001.

- Z listu právneho zástupcu žalovaného adresovaného žalobkyni zo dňa 21.08.2019 súd zistil, že žalovaný bol k tomuto dátumu pripravený uzavrieť so žalobkyňou všetky prebiehajúce súdne spory zmiernou cestou s tým, že žalobkyňou uplatňované nároky v súdnych konaniach boli v nesprávnej a neprimeranej výške s tým, že žalovaný bol skutočne ochotný vysporiadať sa so všetkými potenciálne dlžnými nárokmi žalobkyne, ktoré však musia zodpovedať skutočnému skutkovému a právnenému stavu, nie ničím neodôvodneným požiadavkám, a to napríklad týkajúce sa požiadavky žalobkyne o zaplatenie finančnej úhrady za rok 2018 vo výške 4 % z ceny nehnuteľností, ktorá je jednak v rozpore s existujúcim zmluvným vzťahom a v rozpore aj s príslušnými ustanoveniami zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, v znení neskorších predpisov. Uviedol, že čo sa týka nesporných pozemkov a finančnej náhrady za užívanie týchto pozemkov, žalovaný žalobkyni riadne zaplatil dohodnutú sumu, a to za obdobie od roku 2002 do roku 2018, v niektorých prípadoch aj s príslušenstvom. Úhrada za rok 2019 bola oznámená žalobkyni, že jej bude riadne uhradená do 31.12.2019. Okrem toho žalovaný poukázal na to, z akej sumy, teda výšky úhrady za užívanie pozemkov bude vychádzať, a teda zo Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorú žalobkyňa riadne uzavrela so žalovaným na obdobie 5 rokov od 01.01.2002 do 31.12.2006 a to vo výške 497,91 eur ročne za 10 ha. Predmetná zmluva sa pritom po skončení nájmu automaticky v zmysle ustanovenia § 132 odsek 1 Zák. č. 504/2003 Z. z. obnovila na ďalšie 5 ročné obdobie, a to od 01.01.2007 do 31.12.2011, následne od 01.01.2012 do 31.12.2016 a následne od 01.01.2017 do 31.12.2021, vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu 497,91 eur za 10 ha prenajatej poľnohospodárskej pôdy.

Vo vzťahu k sporným pozemkom žalovaný uviedol žalobkyni, že jej odplatu za užívanie pozemkov neuhradil a to z dôvodu, že jej vlastnícke právo k nim bolo sporné a súdny spor, ktorý viedla žalovaná s rodinnými príslušníkmi o tieto pozemky bol právoplatne ukončený až dňa 26.04.2019, kedy rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20.10.2016 č. k. 16C/77/2001-956 nadobudol právoplatnosť. Žalovanému bola kópia tohto rozsudku s vyznačenou právoplatnosťou doručená až 29.05.2019. S poukazom na právoplatné ukončenie súdneho sporu žalovaný oznámil žalobkyni v tomto liste, že odplaty za užívanie sporných pozemkov za obdobie rokov 2002-2018 jej žalovaný uhradí najneskôr do 30.08.2019 v celkovej výške 8324,08 eur. Pri výške istiny odplaty žalovaný vychádzal zo sumy 497,91 eur ročne/10ha dohodnutej v rámci súčasne platnej a účinnej Zmluvy č. 2195/02 za užívanie sporných pozemkov. Príslušenstvo istiny (úroky z omeškania) boli vypočítané od 29.05.2019 od dátumu, kedy sa žalovaný dozvedel o výsledku súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001, keď sa žalovaný dozvedel o výlučnom vlastníckom práve žalobkyne k sporným pozemkom. Zároveň žalovaný oznámil žalobkyni, že vo zvyšku žalobkyňou uplatnených súdnych pohľadávok, tieto v žiadnom prípade neuznáva a jeho čiastočné plnenie nepredstavuje uznanie dlhu v zmysle § 558 OZ resp. § 323 Obchodného zákonníka.

- Z výpisu z účtu žalovaného, ktorý má zriadený v UniCredit Bank, a.s. zo dňa 26.08.2019 súd zistil, že žalovaný uhradil žalobkyni nedoplatky za užívanie poľnohospodárskych nehnuteľností - sporných nehnuteľností za roky 2002 až 2018 v celkovej výške 8324,08 eur s tým, že každá platba bola osobitne hradená, pretože sa týkala vždy iného kalendárneho roka a suma za ten ktorý rok zahŕňala zároveň aj úrok z omeškania v sume 6,34 eur.

- Z návrhu žalovaného ohľadom zmluvy č. 20VKU 1550 o nájme pozemkov na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku, ktorý adresoval žalobkyni súd zistil, že žalovaný zaslal žalobkyni návrh zmluvy o nájme s tým, že návrh zmluvy bol vypracovaný v súlade s údajmi zapísaného ROEP na listoch vlastníctva, a zároveň zohľadňuje aktuálne užívacie vzťahy k poľnohospodárskej pôde k 01.01.2019, t.j. skutočnú výmeru užívaných pozemkov. Žalovaný sa tiež vyjadril, že v zmysle Vyhlášky 172/2018 Z. z. obvyklá výška nájmu za rok 2018 je v kat. území Veľký Kýr vo výške 77,35 eur/ha s tým, že žalovaný ponúkol žalobkyni vyššie nájomné, ako je zákonom stanovená obvyklá výška.

- Zo Zmluvy č. 20VKU 1550 zo dňa 19.09.2019 súd zistil, že ju podpísal iba žalovaný, žalobkyňa ako prenajímateľka zmluvu nepodpísala s nájomcom - žalovaným, kde v úvode v Čl. 1. je uvedené, že žalobkyňa je prenajímateľkou poľnohospodárskych pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území Veľký Kýr s celkovou výmerou: 17,6212 ha, v Čl. 4. bola dohodnutá výška nájmu za 1 ha pôdy vo výške 90 eur t.j. za užívanie výmery 17,6212 ha ročné nájomné predstavovalo sumu 1585,91 eur.

- Zo súpisu prenajatých nehnuteľností k nájomnej zmluve, ktorý je súčasťou Prílohy č. 1 k Zmluve č.: 20VKU 1550 súd zistil, že sporné parcely vo vlastníctve žalobkyne, zapísané na LV č. 4122, kat. územia Veľký Kýr predstavujú výmeru 17,6212 ha, ktorú uviedol žalovaný v Čl. 1. nájomnej zmluvy a rekapituláciou pozemkov je presne určená výmera ornej pôdy, trvalých trávnych porastov a zastavaných plôch a nádvorí.

- Z Notárskej zápisnice N 148/99 Nz 397/99 zo dňa 31.08.1999 súd zistil, že notárka JUDr. Ľubica Bičanová so sídlom v Trenčíne osvedčila právnomu predchodcovi žalobkyne, jej otcovi, O. M., K. E., vlastnícke právo podľa Zák. č. 293/92 Zb., a to k sporným parcelám, nachádzajúcim sa v kat. území Veľký Kýr, parc. č. 4418/25, 4426/2, 4430/2, vo výmere 10 000 m² a k nehnuteľnostiam vedeným v kat. území Milanovce/Veľký Kýr parc. č. 4418/24, 4422/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4426/1, 4430/1, vo výmere 10 000 m² a v Čl. 4. zápisnice bolo uvedené, že žalobkyňa, ktorá zastupovala pri spísaní Osvedčenia o vlastníckom práve svojho otca bola poučená, že ak do desiatich rokov odo dňa zápisu do Evidencie nehnuteľností neuplatní na súde, alebo v konaní o pozemkových úpravách, vykonaných z dôvodu usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov vlastnícke právo k nehnuteľnosti takto zapísanej iná osoba, stáva sa zapísaná osoba vlastníkom zapísanej nehnuteľnosti, na základe vydržania. Doložkou o oprave Notárskej zápisnice N 148/99 Nz 397/99 zo dňa 09.05.2000, ktorá bola spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ľubice Bičanovej v Trenčíne súd zistil, že išlo o Doložku o oprave Notárskej zápisnice k Osvedčeniu o vlastníctve pre držiteľa nehnuteľností podľa Zák. č. 293/92 Zb. zo dňa 31.08.1999 pod č. N 148/99 Nz 397/99 s tým, že po spísaní Notárskej zápisnice zo dňa 31.08.1999 bolo zistené, že došlo k chybnému údaju pri výmere nehnuteľnosti, ktorá je predmetom osvedčenia. Preto sa touto doložkou zmenil bod I. pôvodnej notárskej zápisnice takto: kat. územie Milanovce parc. č. 4418/25, 4425/2, 4422/26, 4426/2, 4430/2 spolu vo výmere 10 ha, pričom na parc. č. 4418/25, 4426/2, 4430/2 je založené LV č. 2891 a podľa údajov Katastra nehnuteľností k identifikácii parciel je potrebná grafická časť prídelovej listiny tak, ako to vyplýva z identifikácie parciel pod č. j. 2452/2000.

- Z výpisu z LV č. 2891 ku dňu vyhotovenia 22.11.1999 kat. územia Milanovce, obec Veľký Kýr, súd zistil, že O. M., E., Ž. XX je vlastníkom nehnuteľností v pomere 1/1 na základe Osvedčenia N 148/99 Nz 397/99 Z 4234/99 zo dňa 29.09.1999, pričom nebolo špecifikované o aké nehnuteľnosti ide s tým, že v časti Poznámky: k listu vlastníctva boli uvedené parcely č.: 4418/25, 4426/2, 4430/2, spolu vo výmere 10 000 m² a parc. č. 4418/24, 4422/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4426/1, 4430/1, vo výmere 10 000 m².

- Z výpisu z LV č. 2891 ku dňu vyhotovenia 24.10.2002 kat. územia Veľký Kýr, obec Veľký Kýr, súd zistil, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností v pomere 1/1 na základe Osvedčenia N 148/99 Nz 397/99 Z 4234/99 a Doložky o oprave Notárskej zápisnice, N 148/99 Nz 397/99 Z 2587/00 zo dňa 12.05.2000 a Osvedčenia o dedičstve D 996/01, pričom nebolo špecifikované o aké nehnuteľnosti ide s tým, že v časti Poznámky: k listu vlastníctva boli uvedené parcely č.: 4418/25, 4426/2, 4430/2, spolu vo výmere 10 000 m² a parc. č. 4418/24, 4422/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4426/1, 4430/1, vo výmere 10 000 m².

- Z výpisu účtu žalovaného z banky UniCredit Bank a.s. zo dňa 26.08.2019 súd zistil, že tento deň žalovaný uhradil žalobkyňi 504,25 eur za 10 ha nájmu pôdy za sporné pozemky za rok 2017.

- Zo žiadosti žalovaného adresovanej žalobkyňi dňa 23.04.2007 súd zistil, že žalovaný požiadal žalobkyňu v prípade, že sa súdny spor vedený na Okresnom súde Nové Zámky pod č. 16C/77/2001 ukončí, aby žalobkyňa zaslala žalovanému právoplatný rozsudok.

- Zo znaleckého posudku č. 03/2020 zrejme z novembra 2020, keďže číslo objednávky bolo z 05.10.2020 a žalobkyňa nepripojila posledný list znaleckého posudku, z ktorého by bol evidentný dátum vypracovania znaleckého posudku, žalobkyňa preukázala všeobecnú hodnotu nehnuteľností vedených v jej výlučnom vlastníctve zapísaných na LV č. 4122 kat. územia Veľký Kýr, obec Veľký Kýr, podľa ktorých bola stanovená všeobecná hodnota pozemkov parc. č. 4418/24, 4418/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4425/2, 4426/1, 4426/2, 4430/1, 4430/2 sumou 447 323,27 eur pri výmere 168 604 m² a hodnota parc. č. 4422/25 a 4422/26 sumou 12 445,37 eur pri výmere 31 396 m².

11. Podľa ustanovenia § 663 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

12. Podľa ustanovenia § 671 ods. 1, 2 OZ, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania. odsek 2) ak nie je dohodnuté, alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, platí sa nájomné z poľnohospodárskych alebo lesných pozemkov polročne pozadu 1. apríla a 1. októbra, pri ostatných nájmoch mesačne pozadu

13. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2, Zák. č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2015, nájomná zmluva o nájme pozemku na poľnohospodárske účely sa spravuje ustanoveniami osobitného predpisu o nájomnej zmluve, ak tento zákon neustanovuje inak; rovnako sa to vzťahuje na podnájom.

odsek 2) pozemok na účely tohto zákona je taký pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou alebo časť tohto pozemku, pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely alebo časť tohto pozemku; ustanovenia osobitného predpisu tým nie sú dotknuté.

14. Podľa ustanovenia § 8 odsek 1, 2 písm. a), b), c), d), e) Zák. č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2015, pozemok sa nájomcovi na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku prenajíma najmenej na päť rokov. Ak zmluva o nájme pozemku na poľnohospodárske účely je uzavretá na určitý čas, čas nájmu je najviac 25 rokov.

odsek 2) zmluvu o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku na určitý čas možno uzavrieť

a) najviac na 25 rokov, ak ide o založenie alebo obnovu ovocného sadu,

b) najviac na 30 rokov, ak ide o založenie alebo obnovu škôlky pre ovocné dreviny alebo okrasné dreviny, založenie alebo obnovu vinohradu, založenie alebo obnovu chmeľnice,

c) najviac na 15 rokov, ak ide o založenie alebo obnovu porastu špargle, alebo porastu drobného ovocia,

d) najmenej na 50 rokov, ak ide o zriadenie repositória, ktoré je registrované,

e) najmenej na desať rokov, ak ide o zriadenie riešiteľského pracoviska, ktoré je registrované.

15. Podľa ustanovenia § 12 odsek 1, 2 Zák. č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2015, ak prenajímateľ alebo nájomca rok pred uplynutím času, na ktorý bol nájom dohodnutý, písomne nevyzve druhú zmluvnú stranu na vrátenie a prevzatie prenajatého pozemku po skončení nájmu, zmluva sa obnovuje na určitý čas podľa § 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/504/20150101.html>>; to neplatí, ak sú predmetom zmluvy o nájme pozemku pozemky, s ktorými Slovenský pozemkový fond (ďalej len „fond“) nakladá podľa osobitného predpisu.

odsek 2) ak ide o zmluvu o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku dohodnutú na neurčitý čas, možno ju vypovedať len písomne; výpovedná lehota sa nesmie skončiť pred uplynutím času nájmu podľa § 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/504/20150101.html>>, ak sa nedohodne inak.

16. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení od 01.01.2015, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Podľa ustanovenia § 517 odsek 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Ustanovenia § 663 až 684 OZ sú všeobecné a platia pre všetky druhy nájmu. Účastníkmi nájmovej zmluvy môžu byť osoby fyzické a právnické. Prenajímateľom je osoba, ktorá prenecháva vo forme nájmu vec alebo iný právny predmet do užívania alebo brania úžitkov z nej inej osobe. Je ním spravidla vlastník veci, prenajímateľom môže však byť aj iná osoba, ktorá má k veci právo oprávňujúce ju na prenechanie veci do užívania (brania úžitkov). Predmetom užívania na základe nájmu môžu byť hnutelné a nehnuteľné veci, ale aj časť vecí prípadne jej súčasť alebo príslušenstvo. Predmetom nájmovej zmluvy je užívanie veci resp. branie úžitkov z nej. Samotné užívanie veci nevyžaduje osobitnú činnosť alebo starostlivosť nájomcu o prenajatú vec, branie úžitkov, naproti tomu predpokladá určitú činnosť nájomcu, ktorá je predpokladom vzniku a brania úžitkov. Podstatným znakom užívania (brania úžitkov) na základe nájmu je jeho dočasnosť. Dočasnosť však neznamená, že by nájmná zmluva musela byť uzavretá na dobu určitú, nájom možno uzavrieť aj na dobu neurčitú (napr. na dobu života nájomcu). Na druhej strane však dočasnosť nájmu vylučuje možnosť uzavretia nájmovej zmluvy prenajímateľom ľubovoľne odvolateľnej. Pojmovým znakom nájmu napokon je, že sa zriaďuje za odplatu (nájmné). Pri bezplatnom prenechaní veci nejde o nájom, ale napr. o výpožičku. Nájmné môže byť dohodnuté v peniazoch, ale aj v naturáliách, prípadne v inom plnení. Dohoda o výške nájmného je spravidla súčasťou zmluvy o nájme. Nájmné spočíva spravidla v opakujúcom sa plnení. Nie je ale v rozpore s povahou tejto zmluvy ani jednorázová odplata za prenechanie veci do užívania.

19. Medzi stranami sporu v konaní bolo nesporne preukázané a potvrdzuje to aj výpis z LV č. 4122 kat. územia Veľký Kýr, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou označených nehnuteľností, ktoré nadobudla dedením po svojom otcovi O. M. na základe Osvedčenia o dedičstve D 996/01, Dnot 118/01, ktoré boli zapísané Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom, pod sp. zn. Z 3231/02 v záznamovom konaní a tiež v súvislosti s vlastníctvom bolo preukázané, že právny predchodca žalobkyne, O. M., nadobudol „sporné pozemky“ na základe Notárskej zápisnice zo dňa 31.08.1999, Osvedčenia o vlastníctve pre držiteľa nehnuteľnosti podľa Zák. č. 293/92 Zb. a Notárskej zápisnice Doložky o oprave zo dňa 09.05.2000 pod č. N 148/99 Nz 397/99, a to parc. č. 4418/25, 4425/2, 4422/26, 4426/2, 4430/2, vo výmere 10 ha. Rovnako medzi stranami sporu nie je sporné, že dňa 19.02.2004 medzi žalobkyňou ako prenajímateľkou a žalovaným ako nájomcom bola uzatvorená Zmluva č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, keď predmetom nájmu podľa Čl. II. boli poľnohospodárske pozemky v kat. území Veľký Kýr o výmere 10 ha, keď výpočet výmery predstavoval prílohu k tejto zmluve. Z výpovedí strán sporu v priebehu celého konania bolo nesporné, že predmetom nájmu boli citované nehnuteľnosti. Zmluva sa uzatvorila na dobu určitú od 01.01.2002 do 31.12.2006 a výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bola stanovená sumou 1500 Sk (49,791 eur) a ročné nájomné predstavovalo 15 000 Sk (497,91 eur). V Čl. IV. bolo stanovené, že nájomné uhradí nájomca prenajímateľovi do 31.12. bežného roka. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žiadna iná zmluva o prenájme poľnohospodárskych pozemkov platne uzatvorená po tomto období neexistovala, napriek snahe žalovaného, ktorý zaslal žalobkyni návrh Zmluvy č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012, kde stanovil výšku ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy/90 eur a ročné nájomné tak predstavovalo sumu 900 eur a zmluva sa mala uzavrieť na dobu určitú, a to na 10 rokov od 01.01.2012 do 31.12.2021, žalobkyňa nevyšla v ústrety a zmluvu nepodpísala, čo znamenalo, že pokiaľ žalobkyňa neuzatvorila so žalovaným novú nájomnú zmluvu na tzv. „nesporné pozemky“ (parc. č. 4418/24, 4422/25, 4423/2, 4424/24, 4425/1, 4426/1 a 4430/1 nachádzajúce sa v kat. území Veľký Kýr a evidované na LV č. 4122 ako parcely registra „E“, na Okresnom úrade Nové Zámky, katastrálnom odbore) na obdobie od 01.01.2006 a súčasne žalovaného nevyzvala na vrátenie a prevzatie prenajatých pozemkov po skončení nájmu ex lege, vzťahovala sa Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 aj na ďalšie päťročné obdobia od 01.01.2007 do 31.12.2011 a následne opakovane aj od 01.01.2012 do 31.12.2016 vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu, a to 497,91 eur za 10 ha prenajatej poľnohospodárskej pôdy. S týmto právnym názorom o predĺžení Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 na ďalšie päťročné obdobia sa stotožnil Okresný súd Nové Zámky v ďalších konaniach právoplatne skončených, pod sp. zn. 12C/37/2011, 10C/55/2012, 17C/5/2013 a 18C/26/2019, predmetom ktorých bol nárok žalobkyne na nájomné za užívanie nesporných pozemkov žalovaným v rokoch 2010, 2011 a 2013.

19.1 Čo sa týka úhrady nájomného za užívanie poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne za rok 2017, ktorý nárok je predmetom tohto konania, žalovaný v konaní jednoznačne preukázal a žalobkyňa to ani nepoprela, že dňa 13.12.2017 žalovaný uhradil nájomné za rok 2017 riadne a včas žalobkyni sumou 900 eur, o čom svedčí listinný dôkaz, ktorý do spisu doložil žalovaný a to z č. I. 234 spisu, ktorý potvrdzuje, že v tento deň previedol žalobkyni uvedenú sumu, teda zaplatil jej viac než ako mal podľa platnej nájomnej zmluvy zo dňa 19.02.2004, podľa ktorej jej mal zaplatiť iba 497,91 eur. Z tohto dôvodu túto skutočnosť žalobkyňa nerozporela a z obsahu jej výpovede, ktorú učinila na pojednávaní, konanom dňa 05.05.2021 vyplývalo, že v tejto časti berie späť žalobu a žiada konanie vo veci zastaviť a rovnako zobrala späť aj žalobu v časti príslušenstva, ktoré si uplatnila vo výške 15 % zo sumy 59.100 eur od 01.01.2017 do zaplatenia, vzhľadom k tomu, že žalovaný nebol v omeškaní so zaplatením nájomného za rok 2017 v časti nesporných pozemkov. Preto súd konanie v týchto častiach čiastočne zastavil tak, ako to uviedol v bode 5. odôvodnenia rozsudku. Žalobkyňa v konaní, počas pojednávania 05.05.2021 predložila súdu dôkaz, a to Znalecký posudok č. 03/2020 z 11/2020, ktorý určil všeobecnú hodnotu všetkých poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne podľa LV č. 4122 kat. územia Veľký Kýr a zároveň navrhla, že sa pridrižiava toho, aby súd vychádzal z hodnoty pozemkov, ktorú určil znalecký posudok, a to vo výške 2 % z celkovej hodnoty týchto pozemkov a z tejto hodnoty, aby súd odrátať sumu 1404,25 eur, ktorú jej doteraz žalovaný vyplatil za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017, pričom počas tohto pojednávania niekoľkokrát menila nárok, ktorý si uplatňovala za užívanie poľnohospodárskych pozemkov žalovaným za rok 2017 s tým, že súd neakceptoval tento dôkaz a nevychádzal z tohto dôkazu pri stanovení a pri správnosti žalovanej sumy, a to z dôvodu, že tento dôkaz jednak bol vypracovaný v roku 2020, teda je absolútne neaktuálny v rámci tohto konania, keď v tomto konaní sa žalobkyňa od žalovaného domáha odplaty za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017 a jediný platný a účinný dôkaz, z ktorého súd

mohol vychádzať v tomto konaní, bola jedine Zmluva o nájme č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola ex lege platná a účinná aj počas roku 2017.

Žalobkyňa v konaní rozporovala skutočnosť, že pri každom novom návrhu na uzavretie nájomnej zmluvy jej žalovaný odmietol uviesť výmeru vlastníctva jej poľnohospodárskych pozemkov vo výmere 20 ha. S touto námietkou žalobkyne sa súd vysporiadal tak, že v čase spisovania Nájomnej zmluvy č. 2195/02 teda dňa 19.02.2004 existoval výpis z LV č. 2891 kat. územia Veľký Kýr, obec Veľký Kýr, č. I. 249 spisu, podľa ktorého žalobkyňa bola zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľností na základe Osvedčenia N 148/99 Nz 397/99 a Z 4234/99 zo dňa 29.09.1999, Doložke o oprave Notárskej zápisnice zo dňa 09.05.2000 a Osvedčenia o dedičstve D 996/01 s tým, že neboli uvedené parcely, ani druh pozemku, ani výmery nehnuteľností, ktoré mala vo výlučnom vlastníctve a iba pod „Poznámky“ boli citované všetky nehnuteľnosti a vzhľadom k tomu, že spor o určenie vlastníckeho práva, ktorý prebiehal na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001 začal v roku 2001, tak žalovaný správne postupoval, keď nezohľadnil v tejto nájomnej zmluve, ale ani v ďalších návrhoch nájomných zmlúv výmeru ďalších 10 ha sporných pozemkov, lebo tieto sa dostali do sporu v konaní 16C/77/2001 a ktoré boli spornými pozemkami z toho dôvodu, že v Katastri nehnuteľností boli zapísané na meno otca žalobkyne O. M. na základe Notárskej zápisnice N 148/99 spísanej podľa ust. § 2 a nasl. Zák. č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam notárkou JUDr. Ľubicou Bičanovou, dňa 31.08.1999 a v Čl. 4. tejto notárskej zápisnice sa v súlade s ust. § 2 odsek 2, 3, Zák. č. 293/1992 Zb. uvádza, že O. M. nadobudol k sporným pozemkom držbu a vlastníctvo nadobudne, ak do desať rokov si iná osoba na súde k týmto pozemkom neuplatní vlastnícke právo. Vzhľadom k tomu, že iná osoba, teda žalobcovia v konaní, ktoré sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001 si uplatnili vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam, žalobkyňa riadne nepreukázala žalovanému vlastníctvo k sporným pozemkom tzv. ďalším 10 ha pôdy, lebo podľa v tom čase platného zákona nebol pán O. M. vlastníkom týchto pozemkov, ale iba ich držiteľom. Do právoplatného ukončenia sporu 16C/77/2001 nebolo vlastnícke právo k sporným pozemkom ustálené, a žalovaný preto nemohol platne určiť, ktorý subjekt je oprávnený za užívanie sporných pozemkov zaplatiť odplatu žalobkyňi aj za rok 2017. Predmetný spor sa právoplatne ukončil až k 26.04.2019 a o tejto skutočnosti sa žalovaný dozvedel až 29.05.2019. List vlastníctva č. 4122 kat. územia Veľký Kýr bol vydaný dňa 29.12.2016 a išlo o výpis, ktorý bol vydaný pred uplynutím roka 2017, ktorý je predmetom tohto sporu, teda súd vyhodnotil postoj žalovaného v tejto otázke za správny, pretože správne postupoval a vychádzal zo zmluvy platne uzatvorenej zo dňa 19.02.2004, kde bolo uvedených iba 10 ha pôdy, ktoré neboli sporné.

20. Čo sa týka sporných pozemkov, teda ide o pozemky evidované na LV č. 4122, kat. územia Veľký Kýr, obec Veľký Kýr o celkovej výmere 10 ha, v roku 2017 boli na liste vlastníctva evidované ako parcely registra „E“ a boli nimi parc. č. 4418/25, 4425/2, 4422/26, 4426/2 a 4430/2 na tieto medzi stranami sporu nebola platne uzatvorená žiadna nájomná zmluva, ako vyplynulo z priebehu dokazovania z dôvodu spornosti vlastníckeho práva žalobkyne k týmto pozemkom, pretože tieto pozemky sa stali predmetom konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001 a toto konanie bolo právoplatne skončené až dňa 26.04.2019 a to v prospech žalobkyne. Žalovanému z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že kópia právoplatného rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti mu bola doručená až dňa 29.05.2019, čo znamená, že až do doručenia tohto rozsudku, tak žalovaný nemal a nemohol mať žiadnu vedomosť, či daný spor o vlastníctvo k daným pozemkom bol už právoplatne ukončený alebo nie. Okrem toho žalovaný listom zo dňa 21.08.2019 oznámil žalobkyňi, z akého dôvodu jej nebolo vyplatené nájomné za tzv. sporné pozemky, kde žalovaný veľmi podrobne odôvodnil svoj postup a tiež uviedol, že potom ako sa dozvedel, že došlo k právoplatnému ukončeniu konania 16C/77/2001 až dňa 29.05.2019, že jej žalovaný uhradí odplaty za užívanie sporných pozemkov, za obdobie rokov 2002 až 2018 najneskôr do 30.08.2019. Čiže už v tomto liste bola žalobkyňa oboznámená s postupom žalovaného ohľadom vyplatenia nájmu za užívanie sporných nehnuteľností, kedy dostala podrobné vysvetlenie, prečo skôr nebola vyplatená odplata za užívanie týchto pozemkov. Tiež bolo preukázané v konaní, že žalovaný dodržal to, čo uviedol v písomnom vyjadrení žalobkyňi zo dňa 21.08.2019 a uhradil žalobkyňi nájomné za sporné pozemky za rok 2017, dňa 26.08.2019 vo výške 504,25 eur, podľa dôkazu, ktorý sa nachádza na č. I. 254 (výpis z účtu žalovaného z UniCredit Bank, a.s.), ktorá suma pozostávala zo sumy istiny vo výške 497,91 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 497,91 eur od 29.05.2019 do 30.08.2019 vo výške 6,34 eur. Takúto sumu uhradil žalovaný žalobkyňi za užívanie sporných pozemkov v roku 2017 v súlade s výškou dohodnutého nájomného za užívanie nesporných pozemkov podľa Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola ex lege platná a účinná aj počas roku 2017. Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s takouto právnou argumentáciou žalovaného, ktorú vyhodnotil za správnu, pretože postupoval v súlade so Zák. č. 504/2003 Z. z. o nájme

poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, lebo v priebehu konania ani jeden zo strán sporu, nenaznačili, že by niektorý z nich odstúpil od Zmluvy č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 19.02.2004, naopak preukázané bolo, že platnosť tejto zmluvy, ktorá bola uzatvorená podľa Zák. č. 504/2003 Z. z. skončila uplynutím doby, dňa 31.12.2006. S poukazom na ustanovenie § 12 odsek 1 tohto zákona došlo zo zákona po skončení nájmu k obnoveniu zmluvy na určitý čas podľa ust. § 8, keďže prenajímateľ alebo nájomca nepostupoval spôsobom uvedeným v § 12 odsek 1 Zák. č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2015, teda písomne nevyzval druhú zmluvnú stranu, rok pred uplynutím času, na ktorý bol nájom dohodnutý na vrátenie a prevzatie prenajatého pozemku po skončení nájmu. V súdnej veci to znamená, že k obnoveniu zmluvy o prenájme poľnohospodárskych pozemkov došlo za obdobie od 01.01.2007 do 31.12.2011 a následne opakovane od 01.01.2012 do 31.12.2016. Nesporné pozemky totiž so spornými pozemkami tvorili a aj v súčasnosti tvoria jeden spoločne obhospodarovaný celok, sú v obdobnej výmere a v rovnakej bonite. S poukazom na vyššie uvedené mal súd za to, že žalobkyni nevznikol a nemohol vzniknúť nárok nad rámec zaplatenej sumy vo výške 497,91 eur za sporné pozemky za rok 2017, a už vôbec nie podľa Znaleckého posudku č. 03/2020 z novembra 2020, pretože ten v roku 2017 vôbec neexistoval a v inom zmluvnom vzťahu žalobkyňa so žalovaným nebola, okrem jedinej platnej Zmluvy o nájme č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, okrem toho žalobkyňa nepreukázala žiadny relevantný iný listinný dôkaz a ani iný zákonný dôvod k tomu, aby za užívanie sporných pozemkov jej bola zaplatená a ňou uplatnená suma v tomto konaní vo výške 7791,12 eur, lebo to nevyplýva v tomto konaní zo žiadnych predložených dôkazov. Táto skutočnosť nevyplýva ani z toho, že žalovaný zaplatil žalobkyni za užívanie nesporných pozemkov v roku 2017 sumu 900 eur. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že takúto sumu žalovaný vyplatil žalobkyni nad rámec uplatnenej sumy, teda o 402,09 eur, bez právneho dôvodu a nežiadal od nej vrátenie tejto sumy navyše. Potom je možné jednoznačne konštatovať, že žalovaný zaplatil žalobkyni za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017 sumu 900 eur titulom nesporných pozemkov a sumu 504,25 eur spolu s príslušenstvom titulom sporných pozemkov, dňa 26.08.2019, keď sa o právoplatnom skončení konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001 dozvedel až dňa 29.05.2019. Spolu teda žalovaný zaplatil žalobkyni za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017 sumu 1404,25 eur.

20.1 Žalobkyňa žiadne iné návrhy na dokazovanie v tomto konaní nemala.

21. Súd uznesením na pojednávaní konanom dňa 05.05.2021 zamietol návrh žalobkyne na poskytnutie lehoty na špecifikovania žalovanej sumy a písomného vyjadrenia k tomu, vzhľadom na hospodárnosť a účelnosť konania, keď žalobu žalobkyňa podala dňa 31.12.2018 a žalobkyňa vedela, pretože to v konaní aj dozнала, že žalovaný jej za nesporné pozemky uhradil odplatu za ich užívanie za rok 2017 dňa 13.12.2017 a dňa 26.08.2019 jej zaplatil odplatu za užívanie tzv. nesporných pozemkov, čiže najneskôr od dátumu 26.08.2019 mohla spresniť žalobný návrh a vedieť, že čoho sa domáha a nie prísť na pojednávanie nepripravená, keď trikrát od otvorenia pojednávania zmenila žalobkyňa žalovanú sumu, ktorej sa domáhala od žalovaného zaplata odplatu za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2017. Okrem toho v konaní bolo dokázané, že nespočetne veľakrát požiadala súd o predĺženie lehoty na špecifikovanie svojho nároku, čo súd oproti hospodárnosti konania aj viackrát akceptoval a poskytol žalobkyni lehotu, ale takéto predĺženia lehoty nie je možné tolerovať niekoľko mesiacov v konaní a tým spôsobovať prieťahy v konaní. Z týchto dôvodov súd tento návrh žalobkyne zamietol.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalovanému v rozsahu 100 % voči žalobkyni podľa § 262 odsek 1 C.S.P., a to z dôvodu, že žalobkyňa po otvorení pojednávania zobrala späť žalobu ohľadom celého nároku, teda o zaplata sumy 59.100 eur spolu s úrokom z omeškania 15 % ročne zo sumy 59.100 eur od 01.11.2017 do zaplata a súd v tejto časti konanie zastavil podľa ust. § 145 odsek 2 C.S.P., a to pre správanie žalobkyne, ktorá od podania žaloby 31.12.2018 sa v nesprávnej výške domáhala svojho nároku a tento nedokázala upraviť a spresniť v priebehu troch rokov trvania sporu, až na poslednom pojednávaní, teda pre správanie žalobkyne došlo k späťvzatiu žaloby a žalovanému prislúcha plná náhrada trov konania vo výške 100 %, pretože žalovaný už v čase podania žaloby, 31.12.2018 mal vyrovnanú výšku odplaty za užívanie nesporných poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve žalobkyne za rok 2017 vo výške 900 eur, čo znamená, že v tejto časti sa žalobkyňa nedôvodne domáhala svojho nároku, ktorý okrem iného vyčíslila úplne nesprávne a v neodôvodnenej výške a okrem toho súd vo zvyšku žalobu zamietol, teda v časti o zaplata sumy 7791,12 eur, ktorú sumu si opäť žalobkyňa uplatnila v tomto konaní ako nedôvodnú, žiadnym zákonným ustanovením nepodloženú. Z tohto správania žalobkyne je možné konštatovať, že 100 % úspešný v konaní bol iba žalovaný oproti žalobkyni, a preto nebolo možné rozhodnúť o pomernom

úspechu strán sporu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).